

maade er, som den ærede Ordfører meget vel veed, forbundet mangfoldige andre Omstændigheder, som indvirke derpaa. Naar den ærede Ordfører saaledes anførte, at der var Medlemmer i Kirkekommissionen — han nævnte endog Sjællands Biskop —, som vare tilbøjelige til at slutte sig nærmere til denne Valgmaade, var det netop kun under Forudsætning af, at i alt Fald de forskellige Garantier, som derved findes, fuldstændig bevaredes, ja endog forstærkedes. Der er navnlig den store Forskjel, at der gives et stort Antal Embeder, som besættes paa en anden Maade, uden nogen- somhelst Medvirken fra Menighedens Side, idet Besættelsen i et meget fyldigere Omfang overlades til en vis Del af Menigheden. Det maa derhos ikke glemmes, at Forholdene i kirkelig Henseende stille sig meget forskjelligt i Slesvig og her, thi det lader sig ikke negte, at Meget dog kommer an paa, hvilke Bevægelser der ere gaaede forud, og hvilke Bevægelser der finde Sted baade i kirkelig og i andre Henseender. Man kan derfor ikke drage den Slutning, at Reglerne for den saakaldte slesvigiske Valgmaade vilde være heldbringende her, Noget, hvormod Meningerne da ogsaa ere delte. — Endnu skal jeg blot gjøre den Bemærkning med Hensyn til Kirkekommissionen, at det ingenlunde er faldet mig ind, at der skulde lægges saa stor Vægt paa dens Forhandlinger, at man skulde trænge saaledes ind i deres Enkeltheder, som den ærede Ordfører gjorde, idet han ikke blot omtalte, hvorledes Afstemningen der havde fundet Sted af de Medlemmer, som vare tilstede, men ogsaa hvorledes Afstemningen sandsynligvis vilde have været fra deres Side, som ikke vare tilstede, men som havde været tilstede paa et tidligere Stadium. Saamegen Vægt lægger jeg ikke paa Kommissionen. Det er ingenlunde min Mening, at man deri skal søge at finde en Afgjørelsesnorm for, hvad vi her skulde bestemme, men jeg har kun fremhævet dens Afgjørelser som et Moment med. Der er andre og fuldt saa vigtige Momenter, som maa komme i Betragtning ved den endelige Afgjørelse, men dertil maa slutte sig, at efter Alt, hvad der er kommet frem, har Majoriteten i Kirkekommissionen samlet sig om et Forslag,

der i det Væsentlige er i Overensstemmelse med det nu foreliggende Lovforslag.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved:

1) Forslag under Nr. 3 til §§ 1 og 2 af Udvalgets Mindretal (Marius Gad, Klein og Corn. Petersen):

Stedetfor disse Paragrafer indsættes følgende 2 Paragrafer:

§ 1.

„Indtil nærmere Bestemmelser om Præsteembedernes Inddeling tages ved en ny Præstelønningslov, bliver ethvert ledigt Præsteembede (hvortil ikke regnes personelle Kapellaner) at opslaa som hørende til første, anden eller tredje Klasse, eftersom Embedets samlede Nettoindtægt beregnes at beløbe over 2,000 Rd., fra 2,000 Rd. og indtil 1,200 Rd. eller høist 1,200 Rd. De nærmere almindelige Regler for Beregningen af ubiisfe Indtægter og Udgifter (herunder saavel Naturalia som midlertidige Indtægter og Byrder) fastsættes af Kirke- og Undervisningsministeren.“

§ 2.

„Første Klasses Embeder kunne alene søges af Præster, som mindst i 6 Aar have bestået et selvstændigt Præsteembede i Folketirken.“

Anden Klasses Embeder kunne foruden af Fornævnte tillige søges af Kateketer, personelle Kapellaner og Lærere ved lærde Skoler, Skolelærerfeminarierne og andre Statsinstituter, som have aflagt de af Staten foreskrevne Embedsprøver, naar de i 6 Aar have tjent i fornævnte Stillinger, samt forøvrigt af enhver theologisk Kandidat med første Karakter til samtlige Embedsprøver.

Tredie Klasses Embeder kunne ikke alene søges af dem, som kunne søge anden Klasses Embeder, men i Almindelighed af enhver, som har bestaaet de foreskrevne Embedsprøver.

For at kunne søge de 2 sidste Klasser af Embeder kræves dog tillige af dem, som ikke tidligere have været selvstændige Præster, Kate-